VERENIGING VOOR VRIJETIJDS-KUNSTENAARS

Uit de pen van

Frank Spreekmeester

De donderdagavond is mij heilig, daar kan geen psychiater tegenop!

Mijn "kunstcarriere" begon ongeveer 15 jaar geleden toen mijn baas zei dat ik minder met mijn hoofd en meer met mijn handen moest gaan werken. Daarom naar het Kunstbedrijf Arnhem gegaan en dacht dat ik meteen een kunstwerk zou maken. Dat viel tegen; het werd een duimpotje; maar de basis was gelegd. Vooral keramiek en het toveren met glazuur had mijn grote interesse. Op een gegeven moment hebben wij met een groot deel van de toenmalige groep de overstap gemaakt naar de KWA. Het was even schrikken toen de docent zei dat zij weinig van keramiek wist, maar het opende voor mij wel nieuwe perspectieven. Vooral beeldhouwen ging op donderdagavond centraal staan. 3-dimensionaal denken, het was een hele klus voor mij en dat is het nog steeds. En daarom ben ik zo blij met Anjeliek, die mij weet te leiden door het beeldhouwlandschap, daar wat weghalen, daar meer diepte aanbrengen; maar soms ook weleens net te laat, omdat ik dan alweer ergens een klap op heb gegeven, want ik zal mezelf niet betitelen als een subtiele werker. Een eigen stijl heb ik wel, robuust en weinig gedetailleerd. Misschien eerder stijlloos…

Naast Anjeliek zijn mijn groepsgenoten ook heel belangrijk voor mij. Wij bevestigen elkaar in het positieve, denken mee met elkaars werk en doen met de feedback wat we zelf willen.

De maandelijkse themabespreking is ook altijd de moeite waard; goed voorbereid door Anjeliek, maar af en toe neem ik het stokje van haar over. Leuk om me in een onderwerp te verdiepen.

Naast het beeldhouwen ben ik actief in de tuingroep, niet omdat ik nou zo'n tuinkenner ben (daar hebben we Hetty en Aggie voor), maar ik vind dat we niet voor niets een vereniging zijn en die kan alleen blijven bestaan door de inzet van de leden. Van maart tot november komen we elke 14 dagen op zaterdagmorgen bij elkaar; meer hierover kon je eerder lezen in het maandbericht van januari.

Covid heeft voor iedereen op vele fronten roet in het eten gegooid, waardoor de lessen veelvuldig stil kwamen te liggen. Gelukkig zijn alle beperkingen opgeheven en mogen we weer naar de KWA, want de donderdagavond is mij heilig; daar kan geen psychiater tegenop!